

дали народа, за да видятъ, какъ той живѣе, всички будни мѫже имъ казали, че искатъ да се възобнови българското царство. Двамата братя се вслушали въ народния глашъ и решили да идатъ при императора. Презъ 1185 год. тѣ събрали данъка, зели 12 охранени коне и заминали въ Тракия. По това време императоръ Исаакъ Ангелъ се намиралъ въ града Ипсала (южна Тракия близо до р. Марица). Като стигнали при императора, Петъръ и Асънъ поднесли данъка и 12-тѣ охранени коне. Исаакъ се зарадвалъ. Но когато му казали, че народътъ не иска вече да дава синоветъ си на гърците, а иска своя народна войска, която да го брани отъ обирачи; когато му напомнили, че нѣкога българите имали царство и сега искатъ свобода, императорътъ се напрѣшилъ, позеленѣлъ отъ ядъ, ударилъ плѣсница на смѣлия Асъна и казалъ, че ако българите не мируватъ и не се подчиняватъ, неговите полководци щѣли да ги научатъ да почитатъ грѣцките закони.

Тържествено коронясване на Асъновци.

Братята се върнали въ Търново много развлечени, но тѣ не се уплашили отъ грѣцките закани, нито се отказали отъ народната воля. Щомъ не даватъ гърците съ добро, братята решили да добилятъ свободата съ борба. Тѣ съградили една малка, но много красива църква до рѣката между дветѣ височини. Наредили единъ день да я осветятъ тържествено. Въ това време се прѣсналъ слухъ, че иконата на свети Димитъръ Солунски избѣгала отъ Солунъ, защото тоя градъ тогава билъ завладянъ отъ норманите. Светецътъ пожелалъ образътъ му да прелети въ Търново и да се пресели въ новата църква, съградена отъ Асъновци. Този слухъ въз-